Ч. 126 (14.375). Львів, вівторок 9. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Збірні умови покінчать страйк

у Франції.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Опівночі делегації промисловців та робітників підписали договір, на основі якого негайно мають впровадити збірні умови. Підприємці признають робітникам право належати до професійних спілок та підвищують заробітні платні на 7 (найвищі) до 15 (найнижчі) відсотків. У кожному підприємстві збільшення платень не може перевищувати 12 відс. Небавом приступлять до переговорів над збірною умовою в справі мінімальних платень.

Голова конфедерації праці висловив задоволення з цього приводу, а прем. Блюм заповів, що завтра предложать парляментові проєкти законів про збірні умови, платні відпустки та 40-годинний тиждень праці.

Нині пополудні відбудуться у мінві внутр. справ переговори представників працедавців та службовиків над ліквідацією страйку по паризьких товарових домах.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Салянгро повідомляє про договір, заключений між генер. конфедерацією франц. продукції та ген. конфедерацією праці.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Представники підприємців та робітників публичних робіт приняли проєкт умови; делегати робітництва зобовязалися приступити до праці в середу рано.

ГРОЗИВ СТРАЙК БАНКОВИХ УРЯДОВЦІВ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мінво фінансів заперечує вістку про те, що нині мав вибухнути страйк банкових урядовців. Мін. фінансів Оріоль відбув переговори з представниками синдикатів банкирів та банк. урядовців, що звернулися до банк. службовиків зі закликом не припиняти праці.

СТРАЙК НЕ ВСЮДИ ПОКІНЧИВСЯ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. В „Месажер Ашет“ страйк триває, хоча помітна тенденція вернутися до праці. Кольпортажу преси наладнали самі видавництва. У Рено та Сітроена робітники окупують фабр. забудування. У Дюнкерк гурт робітників, обєднаних у синдикаті, змусив своїх товаришів припинити працю. До страйку прилучилося також 2.000 робітників корабельних варстатів а матрози заблькували барками пристань.

ІТАЛІЙСЬКІ ОПІНІЇ.

РИМ, 8. 6. ПАТ. Італ. преса пильно слідкує за розвитком подій у Франції. „Ніхто не знає — пише „Трібуна“ — куди може довести Францію експеримент уряду людового фронту“. Берлинський кореспондент „Джіорнале д' Італія“ цитує голоси німецької преси: Франція — мовляв — збирає плоди союзу з большевиками.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В АНТВЕРПЕНІ.

АНТВЕРПЕН, 8. 6. ПАТ. Страйк автобусів і трамваїв у Антверпені покінчився перемогою робітників.

Кантонські війська почали офензиву.

НАНКІНСЬКІ ВІДСТУПАЮТЬ.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Як подають з Ганкав, дві дивізії кантонського уряду прибули до м. Чечав (пров. Гунан). Нанкінські війська відступили на північ, щоб не допустити до сутички.

Нанкінський уряд ще не відповів на протияпонський заклик кантонського.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. З цілком достовірних джерел подають: передні сторожі військ провінції Кванґсі вмаширували до провінції Гунан, підчиненої Нанкінові та дійшли до Юнгчуфу, що лежить 25 км. від границі. Вони рішені посуватися дальше, по змозі без боїв з нанкінськими військами.

НАНКІН МІЖ МОЛОТОМ І КОВАЛОМ.

НАНКІН, 8. 6. ПАТ. Поінформовані кит. круги уважають, що війська провінції Кванґсі хотять перемаширувати через провінцію Гунан, підчинену Нанкінові, щоб заатакувати японців, яким Нанкін не хоче виповідати війни. Якщоб Нанкін на це погодився, наразивсяб на репресії з боку японців.

В Нанкіні не дістали ніяких вісток про офензиву кантонських військ на Гунан.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Заступник диктатора Кантону приїхав нині до Нанкіну, щоб полагодити непорозуміння з нанк. урядом.

КАНТОН, 8. 6. ПАТ. 15. ц. м. відбудеться рівночасно в Нанкіні та Кантоні свято, на якому військові команданти присягнуть боронити край проти японців.

МІСІОНАР ЖЕРТВОЮ БАНДИТІВ.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Бандити схопили голову норвеської протестантської місії в Лягокок, Самсена.

Перша велика битва у Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Минулої ночі араби заатакували жидівський автобус 3 км. від Єрусалиму. Коли на відсіч прийшло брит. військо зі скорострілами та бронеавтами, араби заняли давні турецькі окопи з часів світової війни — дійшло до правильної битви. Припускають, що втрати арабів чималі.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. В Гайфі араби обкинули камінням військовий відділ, що відповів стрілами. Один араб убитий, один ранений.

ЄРУСАЛИМ, 8.6. ПАТ. В суботу висадили частинно міст на шляху Рамалля-Лятнур.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Вчора над вечір араби заатакували 6 жид. автобусів біля місцевости Моцца. Ескорта відстрілювалася з бронеавт. Араби забрали своїх ранених, тому невідомо кількість їх. В погоні за напасниками брит. військо окружило одно село, відкіля чути довший час стрілянину.

РЕПРЕСІЇ.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Брит. влада арештувала і вислала до концентраційного табору на півострові Синай секретаря арабського комітету та 6-х інших ар. провідників. Посадникові Яффи заповіли, що як лавники не вернуться до праці, на їхнє місце заіменують інших.

АРАБИ НЕПОХИТНІ.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. Зусилля еміра Керуку наклонити палест. арабів до згоди, завели. Араби рішили не припинити страйку, доки В. Бртанія зовсім не припинить жид. імміграції, а що вона цього не може зробити з огляду на обовязки мандатаря, страйк буде тревати дальше.

Неґус їде до Швайцарії.

ЛЬОНДОН, 8. 6. ПАТ. „Дейлі Телеграф“ твердить, що неґус виїде найближчого тижня з Льондону до Швайцарії. Підчас нарад над абіс. справою перебуватиме не в Женеві, лише в одній недалекій місцевости над женевським озером. Абіс. посольство потверджує цю вістку.

Чи Блюм стане

французьким Керенським?

Львів, 8. червня 1936.

„Блюм вождом чи Блюм закладником?“, — „Тайна п. Блюма“, „Франція на вулькані“, „Критичні дні Франції“, „Соціялістична еволюція чи революція у Франції“, „Весняна буря чи початок революційного гурагану“,— один наголовок більш сензаційний від другого, а всі вони торкаються цієї самої теми і всі вони займають тепер перше місце у ріжномовній пресі всього світу. Події у Франції знову приковують до себе увагу вже не тільки політиків, але сірих ґазетних читачів. І хто знає, чи навіть зацікавлення трагічною долею Абісинії не вигасло у світі так швидко через те, що на перший плян висунулась Франція; адже досить уже самої дискусії про те, чи Франції не грозить революційний переворот, щоб забути про всі інші справи закордону. У чомуж річ?

Саме місяць тому відбулись у Франції вибори. На 614 членів палати депутованих (французького сойму) лівиця, зблькована у „народнім (людовім) фронті“ здобула 378 послів проти 238 центро-правої опозиції. Тому, що комуністи, справжні переможці у виборах (дістали 73 мандати, з чого 62 нових, — не рахуючи 10 мандатів т. зв. комуністів десидентів), відмовились від участи у новому уряді, до влади прийшов уряд, зложений з 12 соціялістів, 8-ми соціялістів радикалів та одного соціяліста-республиканця. Не тільки формальним шефом нового уряду, але й немачé символом нового порядку річей став п. Блюм, лідер французьких соціялістів, який перший у Західній Европі — після еспанських своїх товаришів — пішов на концепцію активного бльоку з комуністами, спільною з комуністами кампанією повалив уряд і Лаваля і Саррота та вже як неофіціяльний премієр приймав дефіляду 600.000 манїфестантів у роковини розстрілу „комунарів“ — з піднесеним до гори пястуком. І ось, ледви два дні тому Леон Блюм станув перед парляментом та виголосив програмову заяву, — а ввесь світ не знає: чи це піднесений пястук Блюма погрожує капіталістичній Франції і всьому світові, чи може та вулиця, якій він підлещував і яку підбурював та завдяки якій дійшов до керми влади, — чи може та вулиця піднімає тепер свій пястук уже проти нього, свого офіціяльного вождя?

Бо найшовся новий французький уряд і з ним Французька Республика у ситуації справді парадоксальній: той уряд, який приходить з гаслами найбільшої розбудови соціяльних прав, який заповідає ревізію цілої низки законів у користь світа праці, той уряд стає віч-у-віч з справжньою повінню страйків, що заливає сьогодні Францію. Замісць того, щоб само імя Леона Блюма було гаслом для страйкуючих і невдоволених робітників вернутись до праці та з довірям чекати на поправу своєї долі, — страйки поширились по всій Франції наче нестримна пожежа, страйк паралізує вже життя самого Парижа, щоденно ростуть міліярдові втрати, спричинені страйком у найріжнородніших ділянках і царинах, і нема ні одного „видимого знаку“ заходження робітничих мас перемогою Блюма. Правда, останні телеграми кажуть, що вже синдикалістичною верхівкою та шпальтами у найважні-

шиx ділянках продукції дійшло до порозуміння, а проте ця страйкова хуртовина, хочби й була у найближчих днях зліквідована, творить погану увертюру для виступу п. Блюма на історичній сцені. Бо неначе автоматично накидається думка, що той діяч, який нібн має стати великим реформатором Французької Республики, вже на самому вступі своєї реформаторської праці стає обдертий з авторитету вожда, котрому беззастережно повинні совинуватися маси. Якіж тоді вигляди на успіх тих реформ і чи справді можна вважати стабілізованою цю нинішню ситуацію Франції, хоч при владі стоїть уряд з формальною величезною більшістю? І чи ця більшість тривка, чи може вже сьогодні зарисовуються у ній щілини, в які готов провалитись і ввесь „народній фронт" і п. Блюм з соціялістичними реформами..

Зрештою Леон Блюм поводиться дуже обережно. Піднесений пястук на париській вулиці — це знаменитий засіб для викликання окликів захоплення одинаково у свідомих комуністів, як і звичайних міщан-снобів, — але в офіціяльній кабінетній заяві нема одного слова погрози під чиюнебудь адресою, нема найменшого натяку на можливість якихось таких ходів, що рівнялись би революційному потрясенню істнуючого устрою. Навпаки, п. Блюм подбав за те, щоб уже в попередніх часописних заявах відмежуватись від радикально-революційного експериментаторства. Крім того застерігся, що він — не Керенський. Бо після Керенського — мовляв — прийшов у Росії Ленін, а у Франції Леніна нема! І Блюм підкреслював тільки необхідність боронити всіми силами демократичного устрою та висловлював острах перед комунізмом та фашизмом, що нібн багато більше загрожує Франції.

Всі соціялісти більш вогню лякаються фашизму в усіх його видах і відмінах та легковажать собі небезпеку комунізму. І тому річ не в тім, за кого сам себе уважає п. Блюм, тільки в тім, чи він, людина „народнього фронту", зуміє опертись натискові скрайньої лівиці та зберігти чистоту демократичного ладу проводючи одночасно такі реформи, які не позбавилиб його підтримки мас та на які треба страшенно багато — грошей?! Вправді тепер III. Інтернаціонал старається не ослаблювати Франції, як союзниці Сов. Росії, і вправді тепер французькі комуністи стали на приказ з Москви найбільшими мілітаристами, то всеж, можна сумніватися, чи така ідилля зможе втриматись на довшу мету. Широкі соціяльні реформи, великі прилюдні роботи для ліквідації безробіття, реформа статуту Банку Франції, — все воно — як заповідають фахівці — простим шнурком мусить довести до девалюації франка та за нею до інфляції. Чи перетріває „те потрясення уряд Блюма? Чи французький робітник і міщанин з надзвичайно розвиненим змислом практицизму, ощадний і страшенне вразливий на кишеню, буде поклонятись соціялістичному прапорові п. Блюма, коли прийдеться принести для того прапору матеріяльні жертви? Чи може справді вдасться п. Блюмові піднести життєву стопу французького робітника до високого рівня, чи може справді вдасться йому те, чого не вдалось соціялістичним експериментаторам у Совітах, де в першу чергу потерпів — робітник і селянин?!

Все це питайники, якими цікавиться сьогодні ввесь світ. Те зацікавлення тим більше, що зміна уряду у Франції мусить мати відгуки у міжнародній політиці. Недавно ще той сам п. Блюм впевняв, що держави з суперечними державними устроями не можуть втримувати приязних взаємин. Чи це значить, що Франція йтиме на конфлікти і з Італією і з Німеччиною і Польщею, та взагалі всіми тими державами, в яких нема охоти йти на комуно-соціялістичні фронти й законодатні експерименти? Що інше фразеольогічна демагогія з періоду партійної опозиції, а що інше державне правління, відповідальність за долю держави. П. Леон Блюм Керенським бути не хоче, і до комуністів не хоче пристати і фашизму боїться. Вірить, що вдасться йому лявірувати між скрайною лівицею та міщанським світоглядом і традицією соціялістів-радикалів, — вірить, що це він той муж Провидіння, який виратує Францію перед маревом фашистівської реакції. Але котрий премієр, котрий лідер не вірить у свої сили?! Між вірою і змогою бувають великі прогалини. Здається, що поза Блюмом і французькими соціялістами мало є у світі людей, які мають ту саму віру і довіря у силу і тривкість теперішнього французького уряду.

На Совітській Україні.

(За київським радіом РВ9)

НОВА КОНСТИТУЦІЯ.

Большевики реклямують дуже голосно нову конституцію, ухвалену пленумом Ц. К. Всесоюзн. Комун. Партії Большевиків. Також на Україні режисерують численні зібрання робітників по фабриках і селян по колгоспах, на яких зібрані дякують „любому вождові народів Союзу і всього світового пролетаріяту тов. Сталінові" та зокрема партії за нову конституцію. Селяни обіцюють (ось як у білопольському районі) відповісти на нову конституцію зборами багатого врожаю.

Через совітські радія передають опінію закордону. Очевидно, скептичні голоси дбайливо промовчувані. Згадують тільки одушевлені голоси комуністичної преси (як ось париської „Юманіте", яка пише, що „СССР буде тепер цвітучим садом"), або сліпих і глухих на комуністичну небезпеку союзників-чехів.

При цій нагоді згадаємо дотепне закінчення статті про нову конституцію в органі Мілюкова „Последнія Новості":

„Безсмертний Щедрін! В одній з його сатир він писав: Конституція — пункт І: „усім громадянам дозволяється ходити свобідно по вулицях". Замітка: А ну, попробуй!"...

Україні нова конституція теж усе позволить, але на... папері.

ВИСТАВА ПРАЦЬ ПРОФ. БУРАЧЕКА.

В Києві відчинена вистава праць проф. Бурачека. Вона звернула на себе загальну увагу. Виставлені пейсажі — як подано через київське радіо 7. ц. м. — наче живі. Поміж відвідувачами є навіть представники закордону в Києві. Перший з них оглянув виставу чехословацький консуль.

ПІДГОТОВА ФЕСТІВАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ, МУЗИКИ І ТАНЦЮ.

Ріжні установи підготовляються пильно до виступів на заповідженому фестівалі української пісні, музики і танцю. Між іншим в „Домі Вчителя" в Києві зорганізовано школу народніх танців. Учительство підготовляє теж виступ власної хорової капелі й оперного ансамблю.

КОЛГОСПНИЙ СТАДІОН.

В селі Чапаївка відчинено колгоспний стадіон, який може примістити 5000 видців. На отворення зіхалась маса фізкультурників, висланців ріжних фізкультурних колективів також зпоза меж України. З нагоди отворення стадіону почались там змагання мужеських і жіночих команд (дружин), що триватимуть до 9. червня. Стадіон прикрашений численними червоними прапорами, агітаційними написами і величезними портретами.

ПРОТИ „АБОРТІВ".

Як відомо, в країні совітів убивство плоду, реклямоване ввесь час як одно з революційних свобід, буде тепер строго заборонене. Для відповідної підготови мас до нового закону жіноцтво СССР по фабриках та установах ухвалює по наказу з гори велике призвання урядові за „цінну постанову, яка ставить материнство на високому педесталі". До мікрофонів (також київського) доставляють матерей, багатих у діти, які оповідають про щастя, коли можна виховати діти і бути матірю на 100%.

„НАЙКРАЩІ ДОРОГИ Є НА УКРАЇНІ".

В неділю 7. червня ц. р. переїхало через Київ 5 лімузин, удекорованих живими квітами. Вони були виконані в автозаводі ім. Сталіна в Ленінграді і були саме на „екзамінаційнім" турі Ленінград-Москва-Київ, відбуваючи „без аварії" 2.000 км. У Києві заявили шофери цих авт, що на Україні зустрінули найкращі шляхи для їзди автами.

Н-вич.

Фундація д-ра Якова і Магдалини Туринів у Тернополі.

У вересні 1934 р. наш земляк, віденський лікар д-р Яків Турин, родом зі Староміщини біля Підволочиськ, повіт Скалат і його подруга Магдалина, родом німкиня, зробили запис у квоті 40.000 золотих з призначенням на удержання бурси в Тернополі для української ремісничої і купецької молоді. З частини тих грошей закуплено від філії „Просвіти" в Тернополі площу при вулиці Качали в Тернополі (ріг вулиці Міцкевича недалеко камениці Українбанку) і минулого року розпочалась будова двоповерхової камениці, яку закінчено з кінцем травня ц. р. та з початком червня ц. р. віддано її до вжитку. Не враховуючи ціни площі з простором 2.400 квадратових метрів, кошти будови винесли дещо понад 50.000 золотих, які покрили у цілості самі фундатори. Є це найбільша українська фундація в Галичині у повоєнних часах.

Новозбудована камениця з оригінальною кострукцією і фасадою, яку перевів місцевий будівничий Андрій Фалендиш на основі власних плянів, призначена на чиншовий дім з усіми новочасними вигодами; доходи з чиншів мають іти на удержання незаможніх бурсаків української народности і христіянського віроісповідання, при чому саме виховання має вестися у христіянському дусі та скріпляти національні українські почування й характер вихованців. Поза будовою лишилося ще вільних коло 2000 квадратових метрів площі, на котрій у майбутності має повстати окремий будинок з виключним призначенням для бурси.

Правне уформлення фундації ще досі не вирішене. Зразу проектовано утворення окремої фундації імени д-ра Якова і Магдалини Туринів, якої майно було би правним підметом під управою окремої колегії, що її склад означив би докладно фундаційний акт. Такі фундації на основі обовязуючого в Галичині права підлягають наглядові й інтеренції в межах статуту й обовязуючих законів воєвідському урядові у Львові як фундаційній владі, що переняла агенди давнішого зліквідованого галицького краєвого виділу, при чому безпосередній нагляд на місці виконують староства. Історія з фундацією Народнього Дому у Львові й найновіша з фундацією князя Константина Острожського в Тернополі, де фундаційна влада увела комісаричну управу, доказує, що така правна форма для нас у сучасних відносинах доволі небезпечна. На думку знавців правників-громадян було би краще, якби фундатори згодилися на оснування окремого статутового товариства свого імени, якому передалиб управу фундаційного майна і майбутньої бурси для української ремісничої і купецької молоді. Така бурса в Тернополі — і не тільки тут, але й у кожному нашому місті — конечна; зокрема в Тернополі може вона сповнити якнайкраще своє завдання та виконати високопатріотичну інтенцію фундаторів, бо тут є державна промислова механічна школа, а небавком має повстати й державна купецька гімназія з окремим призначенням для сільської кооперації.

Переведенням у життя фундації повинні занятися передовсім оба брати фундатора — п. Микола Турин, емеритований управитель складу Народньої Торговлі в Тернополі й інж. Степан Турин, емер. залізничий радник у Львові, які і досі були безкорисно чинні при реалізації фундації, з чого вийшли для них навіть деякі особисті неприємности.

Український ремісничий та купецький світ у Галичині оцінив уже якслід високопатріотичні інтенції фундаторів, бо Союз Українських Купців і Промисловців у Львові на своєму недавньому загальному зборі висказав фундаторам свою подяку, що зробило теж свого часу й ремісниче товариство „Зоря" в Тернополі

Сокільське свято в Олеську.

(З нагоди 30-ліття існування гнізда).

Десять найдіяльніших сокільських гнізд золочівської округи в числі 202 побратимів і 216 посестер прибули дня 1. червня ц. р. на заклик старшини до Олеська для відсвяткування 30-ліття існування місцевого сокільського гнізда. По генеральній пробі перейшли соколи малими гуртами до церкви, де відправилася Служба Божа й панахида за померших соколів. На проектований похід містом і полеву Службу Божу влада не дала дозволу.

В год. 12. відкрито у Народньому Домі святочну академію. На тлі хорового гуртка, що відспівав сокільський марш, голова гнізда д-р Федір Мучій представив численно зібраним гостям значіння тілoвиховання для народу, зокрема велике післанництво сокільської організації. На сцену вийшов хор „Бояна", що відспівав низку бадьорих пісень. Милою несподіванкою був реферат д-ра О. Цебровського, б. учня незабутнього голови Сокола-Батька, проф. Івана Боберського, який представив історію місцевого гнізда від часів основин. Із зацікавленням слухали присутні, як то із малого гурта 25 членів розрослося гніздо, здобуваючи перші сокільські однострої, прапор, орхестру, а відтак проміннюючи своїм впливом на доокола ичні села, які, маючи кожночасну поміч з Олеська, також гарно розвивались. По короткій перерві прийшли привіти, що їх зложили: представник Сокола-Батька, голова повітового гнізда в Золочеві, делегати присутніх на святі сокільських гнізд і відпоручники культурно-освітніх та економічних установ. Низку письменних, у тім чимало замісцевих, привітів відчитав д-р Дозорський. На закінчення були ще хорові точки, деклямація А. Мандзюка і продукція сокільської орхестри з Олеська.

Властиве сокільське свято відбулося під вільним небом на т. зв. „Пушкарні". Точно в год. 16. під звуки сокільського маршу вмашерували на площу стрійні кольони побратимів і посестер, зодягнених у приписані руханкові однострої, та уставились чолом до жовто-блакитного прапору, який в ту мить піднісся вгору. Коротким словом відкрив свято голова гнізда. З черги представник Старшини Сокола-Батька М. Тріль передав привіт руховикам від централі та приняв звіт від голови. Почулась мельодія молитви: „Боже Великий Єдиний" і дві чети посестер почали ілюструвати слова пісні ритмічним рухом. По закінченні сокільська старшина приняла дефіляду руховиків. Тепер під проводом пос. Залужної із с. Золочева уставились на площі шістьма кольонами посестри та ґраціозно виконали здвигові вправи віночком. По них девять відділів побратимів вправляли здигові вправи вільноруч, де виказали добре опанування рухів і постав. Зворушливо вийшла ритмічна картина посестер до пісні: „Накрила нічка". В міжчасі відбувались на площі покази легкоатлетики при численній участи змагунів, які вказували, що в цій ділянці соколи зробили в останньому часі значний крок вперед. Бачили ми тут біг 100 м. побратимів, біг 60 м. посестер, гінці 4×100, стусан кулею, скок увисочінь і навіть біг через плітки, на який навіть спортовці Львова від літ не можуть спромогтися. Ріжні частини площі заповнили з черги гурти руховиків і руховичок, з яких одні вправляли серпами, інші на коні, поручах, долинові вправи, так, що видці були у великім клопоті, не знаючи, на чім спинити свій погляд. Ця спільна точка виказала добрий вишкіл руховиків навіть у такій ділянці, як приладівка. На закінчення відбулись відбиванкові змагання між сокільськими дружинами: Олесько — Кадлубиська в користь Олеська і між Олеськом — Золочевом у користь Золочева.

Вправами на святі проводив начальник гнізда в Золочеві проф. Ю. Юркевич. У вправах брали участь гнізда з Олеська, Золочева, Цішок, Дубя, Кадлубиськ, Почапів, Юськович, Соколівки, Утішкова і Переволочної. Приграавали орхестри з Олеська і Золочева. Гостей на святі багато. М. Т.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Свята в честь Симона Петлюри.

10-і РОКОВИНИ СМЕРТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В ГОРОДЕЧЧИНІ.

При кінці квітня ц. р., на заклик Головного Т-ва „Просвіта", оснувався в Городку повітовий комітет для вшанування 10-их роковин смерти Симона Петлюри. Заходом цього комітету уладжено майже в усіх селах городецького повіту в неділю 24. травня популярні реферати про життя, діяльність і трагічну смерть Гол. Отамана. Реферати виголошували інтелігенти з Городка, що в тому дні масово розіхались по селах. Слід підкреслити, що населення масово взяло участь у с[illegible]ах, а по закінченні рефератів скрізь відспівано нац. гимн. В кількох селах відбулись реферати силами місцевих інтелігентів або свідомих цих сел.

В самім Городку святковано ці сумні роковини в понеділок 25. м. м. Рано в год. 8. відправлено в місцевій церкві Службу Божу, а вечором в год. 7.30 торжественну панахиду. На панахиді були присутні майже всі інтелігенти, як також багато міщан і передміщан. Відправляв (на жаль, самотно) о. дек. Роздольський. По панахиді в год. 8.30 відбулась жалібна академія в салі Украінбанку „Каса Поміч". Святочну промову виголосив інж. Роман Паламарчук, по нім п. Стець віддеклямував вірш „Так мусить бути", а муж. хор читальні „Просвіти" в Городку відспівав кілька стрілецьких жалібних пісень. Закінчено академію нац. гимном.

З приводу цих сумних роковин доволі дивне було становище влади, яка з початку не хотіла позволити навіть на публичні реферати про Петлюру. Місцевий староста сказав до представника повітового комітету, що „ви собі вимисьлелі якегось Петлюрев, жеби робіць вповеце гранден і забуження, так як вимисьлаце вшельких Шашкевічув, Шевченкув і т. п." Щойно по відповідним вияснені представника комітету та по півгодинній розмові старости з воєвідством одержано дозвіл на переведення рефератів, але під умовиною, що комітет доручить старості „до вґльонду" 10 примірників реферату і що в усіх селах буде читаний однозвучний реферат.

Також наше духовенство не всюди поставилось з належним зрозумінням до цих роковин.

В часі академії в Городку зложено добровільними датками на бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі квоту 11 зол. 95 сот.

СКОЛЄ В ЧЕСТЬ ПЕТЛЮРИ.

Для активізації мас і плекання національної свідомости та віддання пошани упавшому з руки жида-комуніста голови Директорії улаштовано у нас в неділю 24. м. м. величаве свято. День перед тим розліплено 20 клепсидр, а вечором на всіх українських установах вивішено національні прапори, перепоясані чорною крепою. В неділю попол. відбулася панахида, відтак зорганізовано похід, щоб виказати силу і зорганізованість українського населення міста. Похід у числі коло 500 людей перейшов через місто під стару церкву, де о. Притуляк виголосив піднеслу проповідь. Відтак відбулося торжественне закопання памяткового дуба. В 7 год. вечором відбулася торжественна академія-концерт. Вступне слово виголосив м-р Ценко, обширний, гарно опрацьований реферат відчитав п. Осип Федорика. П. Д. Заяцівна гарно і з пієтизмом віддеклямувала вірш про смерть Петлюри, а сокільський хор під проводом п. Норички відспівав кілька відповідно дібраних пісень. Саля була виповнена сільським громадянством по береги.

ПІДГАЄЧЧИНА В ЧЕСТЬ ПЕТЛЮРИ.

Роковини смерти С. Петлюри пройшли в цілій Підгаєччині в піднеслому настрою. Дня 25. V. в тому самому моменті, коли Гол. Отаман упав з руки Шварцбарта, появились на всіх домівках українських установ чорні прапори. По всіх церквах повіту відправлено панахиди, після яких по українських установах відбулись жалібні сходини з рефератами, рецитаціями та виступами хорів. — У самих Підгайцях відправив рано панахиду о. Пашківський, що потім виголосив теж патріотичну проповідь. В середині пар. церкви устаила молодь могилу, перед нею портрет Гол. Отамана в чорній крепі, нижче національний прапор. Співав хор місцевої читальні. Свято пройшло дуже гідно й поважно. Н.

10-і РОКОВИНИ СМЕРТИ ГОЛ. ОТАМАНА В ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНІ.

Дня 24. травня відбулися святочні сходини читальні „Просвіти" в Теребовлі. Реферат про Гол. Отамана виголосив д-р Антін Заплітний. Сумно, що Теребовля не спромоглась на академію в честь С. Петлюри. Бажано теж було б, щоб теребовельські громадяни були більш точні. По рефераті зібрано вільні датки на бібліотеку ім.

С. Петлюри в Парижі. Сходини закінчено нац. гимном.

Лугове свято в честь С. Петлюри в Острівці. Дня 24. 5. ц. р. Т-во „Луг" в Острівці влаштувало свято-попис у десяті роковини смерти Гол. Отамана. Рано в год. 10. „Луги" Слобідки Струс. та Острівця пішли до церкви на богослуження. Пополудні почали сходитись запрошені „Луги". І так прибули: „Луг" зі Слобідки Стр., Винявки (віддаленої 15 км. від Острівця), Гумниськ, Застіноча, Підгірян, Залавя і Семенова, „Сокіл" з Дарахова та молодь чит. „Просвіти" з Різдвян і Налужа. В год. 4. зібрані „Луги" та „Сокіл" з Дарахова вистроїлися в лави на „позір" і при звуках лугового гимну піднесено на машт нац. прапор. По піднесенні прапора дефілювали всі „Луги" перед портретом Гол. Отамана, так, що коло 300 української молоді, зорганізованої в лавах „Лугу", віддало честь Тому, що віддав своє житя за ідею. Реферат про С. Петлюру виголосив студент Юліян Трусь. Хор з Острівця під проводом дяка Ізидора Луковського відспівав „Вкраїно мати", опісля була ще декламація вірша, присвяченого Петлюрі. Після того получені „Луги" Острівця, Слобідки Стр., Винявки і Семенова виконали мішані вправи. Луговики з Острівця виконали вправи хустинами та пластичні вправи „Молитва". На закінчення мал. діти виконали під проводом п. Наді Карпинської дуже гарні ритмічно-вокальні вправи, за що дістали рясні оплески. Свято зробило дуже гарне враження, особливо здисципліновані ряди луговиків тішились симпатією публики.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

ЛЬВІВ-ЗАМАРСТИНІВ.

І наше передмістя Замарстинів зложило, як шороку поклін могилам українських вояків, що спочили на замарстинівському цвинтарі. В мин. неділю відбувся на ті могили процесійний похід з церкви св. Пятниць, каплиці св. Йосафата в Замарстинові та з церкви в Голоску. Після відправи панахиди коротку, гарно обдуману проповідь виголосив о. Капітанюк. На закінчення присутні відспівали „Вічну память" і „Ви жертвою" та спокійно розійшлися домів.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

ПІДГАЙЦІ.

В мин. неділю відбулося величаве Свято Могил у Підгайцях. Зорганізований похід з міщан та молоді з Вербова, Угринова, Галича й Сільця разом із процесіями перейшов на стрілецькі могили, що находяться біля сільського цвинтаря. Співали влучені хори Підгайців, Галича, Старого Міста і Сільця. Над могилами відправив панахиду о. Пашківський і виголосив дуже змістовну та зворушливу проповідь про дні наших визвольних змагань. При цьому стався прикрий інцидент: коли хори під управою п. Мостового почали співати „Коли ви вмирали", приступив постерунковий Кропідловський і велів перервати пісню, бо, мовляв, *„то на веселю можеце собє сьпєвать"*...

Українське громадянство не сміє допустити...

Інформативна нарада у справі викупна решти паїв „Українського Города".

В суботу 6. червня ц. р. відбулася інформативна нарада в салі С-Б., на яку Старшина С-Б. запросила 50 наших установ, багато визначніших громадян і представників усієї національної преси у Львові. Темою нарад була справа викупна решти паїв під велику площу у Львові, т. зв. „Український Город", на якому повстане великий, модерно улаштований стадіон для українських руховиків і спортовців.

Нараду відкрив голова С-Б. **інж. М. Хроновят**, що привитав 6-ох представників преси та 11 представників установ і кількох гостей. Опісля **д-р І. Федів** зреферував справу придбання великої площі у Львові для вжитку всього українського громадянства. Цю акцію веде С-Б. уже чверть століття. Референт пригадав, що в 1911 р. заходом відомого невтомного провідника С.-Б., **проф. І. Боберського**, 11 свідомих українців у Львові придбало за Стрийським парком у Львові великий шмат землі, 20 паїв, поверхнею **65.149 м. квадр.** Від цих 11 спільників С.-Батько постепенно відкуповував паї під спортову площу для руховиків у міру того, як капливали грошеві датки від українського громадянства в краю і з еміграції. Мірилом цієї жертвенности і ваги зрозуміння спортової площі для перевиховання молодого українського покоління може бути факт, що від 1911—14 р. викуплено 2 паї, від 1914—17 р. — 1 пай, від 1917—25 р. теж 1 пай і вкінці від 1925—1935 р. 10 паїв, так, що С.-Б. є тепер власником 14 паїв, поверхнею 52.201 $м^2$, на якій тяжить ще довг 600 дол. Це довг невеликий, якщо взяти під увагу, що С.-Б. сплачував річно спільникам 1.000 долярів. Тут теж референт згадав, що 2 паї подарував один спільник С.-Батькові. Тепер залишилося ще до викупна від спільників 6 паїв, поверхнею 12.948 $м^2$ або коло 3.600 $с^2$. Тому, що спільники потребують гроша, годяться відпродати і решту паїв С.-Б., якщо дістануть одноразово значнішу частину готівки. Колиж це не станеться, то решта 6 паїв може перейти в чужі руки, бо магістрат годиться заміняти спільникам невикуплену частину площі на будівельні парцелі в іншому місці. В цій справі спільники ведуть уже переговори. С.-Б. не може під теперішню хвилину роздобути більшої готівки (30 до 40.000 зол.), щоб викупити від спільників одноразовою заплатою ці 6 паїв. Виринає тепер питання, чи С.-Б. може занятися далі викупном решти площі. Референт підкреслив, що викупно площі заабсорбувало всі сили С.-Б. так, що викупно згаданих 14 паїв відбулося головно коштом організації сокільських гнізд у краю. С.-Б. не потребує вже решти площі для своїх потреб. Зате для загально-національних потреб викупно решти площі необхідне, бо вже тепер навіть поширена площа С.-Б. за мала на загально-національні свята. Але тому, що спільники домагаються викупна всіх 6-ох паїв і то в найкоротшому часі, а С.-Б. не зможе зібрати потрібної квоти негайно, то наші центральні установи повинні викупити ці 6 паїв від спільників і влаштувати їх по своїй вподобі, або відпродувати далі постепенно С.-Батькові. У кожному випадку загально-національний інтерес вимагає, щоб доконче викупити решту паїв і не пустити їх у чужі руки.

З висновками референта погоджувалися теж поодинокі промовці, які забирали голос у дискусії, а саме: дир. О. Радловський, дир. А. Палій, проф. Ст. Гайдучок та інж. Мілянич. Вагу цієї справи немов відчув проф. І. Боберський, від якого надійшла з Югославії саме підчас наради така телеграма до Старшини С.-Б.: **„Переможіть перемучення, спонукайте енергійно громадян до закупна цілого поля!"** Цю телеграму відчитав голова Т-ва інж. М. Хроновят. На внесок дир. А. Палія присутні рішили, щоб Старшина С.-Б. скликала ще раз ширшу нараду. Згідно з внеском проф. Гайдучка представники тих установ, які були на нараді, мають поінформувати управи своїх установ і прийти вже на чергову нараду з конкретними внесками.

Ми віримо, що наше громадянство не допустить до того, щоб велика частина землі на площу перейшла в чужі руки. Бо чи це не сором, що українці у Львові мають ледви **дві свої** площі, тоді, як поляки і жиди мають коло 20 спортових площ, а 2.400 німців мають теж свою площу! Якщо проґавимо добру нагоду, то на другу подібну прийдеться мабуть довго ждати. Всі мусимо памятати, що великий український стадіон у Львові — це легені нації. А щоб могти уладити стадіон, треба доконче викупити 6 паїв!

Довідома членів

УКРАЇНСЬКОЇ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ.

Засідання Української Парляментарної Репрезентації, що мало відбутися в четвер 11. VI. ц. р., пересувається на найближчий день засідання Сойму у Варшаві.

Президія УПР.

Свято Молоді Рідної Школи та Української Захоронки.

Це вперше у неділю 7. червня ц. р. відбулось у Львові на просторій площі Сокола-Батька спільне свято української дітвори зпід опіки Рідної Школи та Української Захоронки. Досі все виступала сама Рідна Школа. Цей факт — знак часу, бо все яснішою стає величезна роля дошкільного виховання у системі національного виховання. З другого боку, участь дітей Української Захоронки у святі рідношкільної молоді значно збільшила число „акторів", що виступали на пописі, а при тому роду імпрезах саме число імпонує.

Ніхто правдоподібно не очікував, що цієї маленької дітвори виступить аж так багато — понад 500 „осіб". І всі в національних одягах, всі здисципліновано, двійками, часом трійками дефілювали та ще з яким запалом, високо підносячи ноги, під їхнім величезним прапором! А пізніше показували, що зміють, вже на площі, на тлі зеленої трави. Добре, що траву на площі скосили, бо... тоді напевно не було би видно з трави цих „велетнів". Сам вид цих маленьких діточок вносив специфічне родинне тепло в атмосферу свята. А цього тепла, але вже зовнішнього, від сонця, так дошкульно бракувало! Бо сонце скрилось за хмарами.

Спершу якось не дуже помічався брак сонця, бо всю увагу видців скупчив на собі вид дітвори, що в числі к. 1.500 осіб виступила на площу. Але пізніше все більше кожний думав про лиху погоду, про холод; страх за дітвору, що була назагал дуже легко одягнена, все сильніше огортав присутніх. Тому поодинокі точки програми, хоч вони були дуже гарні, викликували менше враження, як могли б. Як інакше було б, якщо було б соняшно і тепло. Через кепську погоду і зимно відпала одна з найкращих точок у програмі свята, до якої ученниці гімназії ім. Кокорудза у Львові приготували були особливі одяги (ритмічні танки).

Свято української дітвори вшанував своєю присутністю митрополит Шептицький, хоч погода не дала йому змоги бути до кінця свята. Молодь, не зважаючи на холод у повітрі, знайшла у собі досить тепла, щоб ентузіястично привитати Митрополита при його приїзді на свято та при від'їзді. Сердечно привитала Митрополита і маса видців, що зібралася таки у поважному числі кількох тисяч на святі. Нема найменшого сумніву, що колиб була тепла й соняшна погода, видців було би вдвоє більше.

На закінчення один момент. На свято української молоді приїхало з власного імпульсу кількох селян аж з кремянецького повіту; один з них мешкає над Збручем, 3 км. віддалі від совітського кордону. Він був захоплений святом і навіть холодна, неприязна погода не затерла у нього сильного враження. Чомуб на такі імпрези, як колишнє свято молоді у честь Христа, або навіть вчорашнє рідношкільне, не спроваджувати спеціяльно селян з Волині, Холмщини й Полісся, хочби по одному з кількох сіл? Чейже читали ми в ґазетах про поїздки поліщуків і волиняків до Варшави, Кракова, Закопаного (на свято „ґуралів"), Спали, Ґдині тощо. А хто не читав, той міг у кіні бачити спеціяльні фільми, що їх зробили з цих імпрез.

С. Х.

Вибори до бельгійських провінціональних рад.

БРІССЕЛЬ, 8. 6. ПАТ. У виборах до провінціональних рад соціялісти здобули в цілій державі 221 мандатів (втратили 20), католики 224 (втратили 94), ліберали 89 (втратили 6), „Рекс" 78 (перше не мали ні одного), фронтисти (фламандські націоналісти) 50 (зискали 15), комуністи 27 (зискали 20), німецька людова партія 3 (зискала 1).

При системі децентралізації, що панує у Бельгії, провінціональне самоврядування — подібно як і громадське — має чималі компетенції; крім того воно вибирає 44-ох сенаторів; ці останні вибори відбудуться 24. ц. м.

Святочне засідання секцій
Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові

з нагоди 75-ліття смерти Т. Шевченка.

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові вшанувало 7го ц. м. з нагоди 75-ліття смерти Т. Шевченка святочне засідання всіх трьох секцій Т-ва.

Засідання відкрив голова Т-ва д-р І. Раковський короткою промовою, після чого відчитали члени Т-ва два наукові реферати. Д-р Філярет Колесса у рефераті про ритміку Шевченкової поезії вказав на велику ріжноманітність віршобудови і мельодики „Кобзаря". Праця ця, побудована на довголітніх дослідах доброго знавця музики та нашої народньої ритміки, приносить у своїй аналізі неодну нову думку.

Д-р Вол. Старосольський говорив про арештування й засуд Т. Шевченка з погляду права. Шевченка засудили не на підставі процесу і не на підставі слідства у такому розумінні, як його приймає европейське законодавство. Скінчилось на жандармському допиті, обійшлось без свідків і очевидячки не міг Шевченко боронитись проти обвинувачень через якогось свого правного заступника. Так само засуджували за царського режиму десятками років сотні тисяч політичних вязнів. Судили їх, як і засилали т. зв. звочним порядком.

Обі праці напевне появляться друком і стануть цінним причинком до творчости і життя Т. Шевченка.

Великий процес ОУН у Львові.

Дванацятий день розправи.

В понеділок почалася розправа щойно в год. 10.45, бо до цього часу трибунал радив над внесками оборони, що їх зголосили оборонці в суботу. Покищо предсідник не оголосив ще постанови трибуналу у справі цих доказових внесків і почав переслухувати свідків. На салі сидять усі підсудні, публики не багато.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Перший почав зізнавати св. *А. Фіц*, поліцийний агент зі Львова. Свідок згадав спершу, що ОУН вела оживлену діяльність в 1933. і 1934. р. Опісля почав зізнавати про ролю поодиноких підсудних згідно з актом обвинувачення. І так свідок каже, що підс. Бандера був провідником ОУН в роках 1933 і 1934. і тоді то організація повела оживлену діяльність. З черги свідок переповідав зізнання підс. Мигаля на поліції по його арештуванні. Свідок обтяжував підс. Зарицьку і Свенціцьку на основі зізнань підс. Мигаля на поліції кажучи, що обі ці підсудні слідкували за ком. Кособудським. Далі оповідав про те, як підс. Зарицька і підс. Сеньків вели Бачинського на вул. Кадетську і як Мигаль убив Бачинського. На питання предсідника свідок підкреслює, що Мигаль не міг ствердити підчас своїх зізнань, чи Зарицька знала, що Бачинського мають убити, коли з ним ішла на вул. Кадетську. Опісля свідок зізнав, хто з підсудних підготовляв замах на дир. І. Бабія і як цей замах виконав М. Цар. Далі свідок зізнав теж про те, хто з підсудних слідкував за ком. Кособудським, як переведено розвідку в большевицькому консуляті.

ПІДС. СТЕЦЬКО ЗАНЕДУЖАВ.

По півгодинній перерві мав далі зізнавати св. А. Фіц. Одначе тому, що підс. Я. Стецько занедужав і лікар д-р Козловський рішив, що цього підсудного слід примістити у вязничім шпиталі, предсідник відложив розправу в год. 1-ій пополудні до вівторка 9. год. рано. Якщо недуга підс. Стецька вимагатиме довшого лікування предсідник може перервати розправу до 14 днів.

•

Справлення помилки: У звіті з одинадцятого дня розправи зайшла друкарська помилка. І так в 10. рядку другої шпальти зложено помилково, що внесок обор. д-ра Горбового піддержав обор. д-р В. Грицьковський іменем підс. Бандери. **Має бути: іменем підс. І. Малюци.**

НОВИНКИ.

— **В „Клюбі українських емігрантів" у Львові,** вл. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати **добрі обіди і вечері по дешевій ціні.** 1—3

— **Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46.** Приймає футра на переховання літом. 10—7

— **Сокіл IV. — памяті от. Сеня Горука.** Руханкове Т-во Сокіл IV. у Львові присвячує памяті от. Сеня Горука руханковий вечір, що відбудеться в суботу 13. ц. м. в год. 20. на площі Сокола IV. при вул. Крупярській ч. 15. На програму складаються вправи вільноруч посестер, учасників і побратимів, національні танки, вправи на приладах, вправи доліжкові та вежі. Участь у вправах беруть також чети Сокола-Батька, Сокола III. і Сокола V. Цілий вечір відбудеться на освітленій рефлекторами площі, що є новиною в цього роду імпрезах.

— **Від Ред. Колегії „Нашого Лемка"** дістаємо таке письмо: У звязку з новинкою, що появилася в „Ділі" ч. 120 п. н. „Наш Лемко", якої змістом міг оправдано почуватися діткнений основник і дотеперішній видавець „Нашого Лемка" Вп. Іван Тиктор, теперішня Редакційна Колегія „Нашого Лемка" ствердже, що цей часопис від своєї появи стояв все на сторожі достоїнства нашої церкви та гідности нашого народу на Лемківщині і протиставився москвофільській та комуністичній роботі серед лемків. Редакційна Колегія ствердже також, що „Наш Лемко" не був і не є обчислений на дохідність, та що дотеперішній його видавець Вп. Іван Тиктор у розумінні великого завдання, яке має виконати часопис, призначений до освідомлення Лемківщини, не жалував ні труду ні коштів на його видавання. Вкінці Редакційна Колегія „Нашого Лемка" заявляє, що дотичну нотатку в „Ділі" помістив без її відома та згоди адміні-

---

о. О. ПРИСТАЙ. 37

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Бідніші, хоч не гірші від греків, були чорняві сирійські емігранти. Їх було небагато і то здебільша старші люди. Подібно як греки, вони не йшли на роботи до фабрик і копалень, а радше ходили по хатах з ріжним крамом.

Сирійці були католики і православні. Своїми релігійними спорами нагадували нас, українців. У 1924. році приїхав був зі Сирії до Америки молодий сирійський чернець Чина Святого Василя Великого, щоб зібрати тут трохи грошей для свого манастиря, що його саме тоді будували. У Карнеґі зайшов він також до мене. Прохав мене, щоб я дозволив йому перейтися по проповіді в нашій церкві за збіркою. Зібрав тоді 40 долярів і був дуже вдоволений. Це була неділя, а він греко-католик, отже став зі мною до престола відправляти Службу Божу. Я співав по старославянськи, мій гість по сирійськи. Церковний сирійський спів був протяжний і мелянхолійний; нагадував собою мельодії жидівські або взагалі східних народів. Сирійський василіянин оповідав мені згодом про недолю свого народу під турецьким гнетом; турки жорстоко переслідували сирійців, церкви їм замикали й обтяжували їх великими податками, часто конфіскували приватні й церковні маєтки, а людей за дурницю саджали до вязниці. Діялось там щось подібного, як і на наших землях.

—o—

Найчисленнішою еміграцією були анґлійці, що творили тут собою ядро новоскристалізованої американської нації. Вони суперничали з французами своїми культурними і господарськими надбаннями. Але одних і других перевищали німці життєвою енергією і зручністю. Найбільші багатства в Америці — фабрики, копальні й торговельні доми — були в німецьких руках. Німці мали свої костели, католицькі й протестантські, школи, музеї, бібліотеки та безліч товариств і клюбів. Жили тут гарно, немов у власній вітчині.

•

Поляки належать до найбільшої славянської еміграції. Їх живе в Америці приблизно 5 міліонів. Зі старої батьківщини почали вони еміґрувати по останнім розборі Польщі, наприкінці XVIII. століття. По здушеним повстанню, що було вибухло в 1863. році проти Росії, значно збільшилася польська еміграція. Тоді прибуло до Америки багато патріотичної інтелігенції з усіх трьох займанщин: московської, австрійської і пруської. Вона відразу взялася тут до систематичної організаційної праці й довела до того, що американські поляки стоять на другому місці щодо своєї сили, організації, національної свідомости і дисципліни, заможности та впливів.

В Шикаго, Детройт, Бофало і т. д. живе по кількасот тисяч поляків, що мають там десятки своїх костелів, шкіл, банків, товариств і ріжних установ. У самому Бофало є їх поверх 200.000 поляків і 27 польських костелів. Тут мають вони також свої власні банки, а водночас майже в кожному іншому місцевому банку були поляки директорами й урядовцями. Маркет*) у Бофало мав зовсім польський характер; всюди чути було там польську мову.

Любов батьківщини єднала поляків в одну цілість. Особливо перед чужинцями виступали вони єдиним фронтом. Не ділились на ворожі й вічно розсварені партії. Своїм старокраєвим „родакам" завжди помагали, а зокрема при відбудові польської держави. Щедро посилали американські доляри на національний фонд, а потім також чимало з них зголосилося добровільно до польського леґіону у Франції.

Чеська еміграція була менша від польської, зате не менше взірцево зорганізована й заможна. Американські чехи теж дуже багато причинилися до відбудови чехословацької держави.

Серби представилися мені, як здібний, працьовитий і ощадний нарід. Також з хорватами я стрічався в Америці; хрестив їм діти і хоронив мерців. Вони залюбки пили; та найбільше налогових пяниць було серед москалів. А також словаки ну, й наші земляки намагалися дорівнювати їм у пиянстві.

•

З азійських емігрантів треба згадати досить велику скількість китайців і японців, що через них Америка мала великі клопоти. Китайці не заплітали тут своїх кіс, бо їх залишали у старій батьківщині, таксамо, як жиди свої пейси обтинали в Галичині перед виїздом до Америки. Китайці горнулися здебільшого до великих міст. Там залюбки прали білля для американців. В кожнім американськім місті було по кілька, а в більшім і по кількадесять китайських пралень.

Японці воліли їхати трохи дальше на південь, до Каліфорнії, але не тому, що там тепле підсоння, а щоб поселитися там і займатися хліборобством та плекати овочі на родючій землі. Вони були скромні й дуже мало витрачали на прожиток. Зате працювали, як бджоли. Не диво, що хутко збагачувалися, доробилися великих маєтків і ними перевищували навіть давно осілих американських фармерів. Стали пострахом для американців, що всеж були лекші до роботи й щедріші у витрачуванні грошей. Американським фармерам годі було витримати суперництво жовтошкірих хліборобів. Тому уряд Сполучених Держав П. А. ухвалив закон, що заборонив заподалим японцям купувати землю в Каліфорнії, Фльориді і т. д. Їм вільно було тільки арендувати її. З цього приводу повстав був конфлікт між Японією і Америкою, однак не закінчився війною.

(Далі буде).

*) Market базар, споживчих засобів.

стратор „Нашого Лемка“, не думаючи, що її зміст може бути інтерпретований ріжно, чи пак у некористь дотеперішнього видавця. За прикрість, заподіяну цією нотаткою Вп. дир. Іванові Тикторові, Редакційна Колегія „Н. Л.“ просить у нього вибачення.

— **Евхаристійний конгрес в Перемишлі** уладило латинське духовенство минулої неділі. На полях біля Пралкович відбулося богослуження при співучасти львівського архиєпископа Твардовського та епископів Коцилов'ського, Лакоти, Лісовського, Барди і Томака. Народу вібралося, як подає польська преса, коло 100 тисяч.

— **Почтові агенції.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в почтових агенціях у Любіні Вел., пов. Городок Яг., та Вовковиця, пов. Ліско, заведено телеграфічну і телефонічну службу.

— **Сплячка і дезинтерія.** Санітарну владу повідомлено про один випадок сплячки у Сх. Галичині. Два подібні випадки стверджено у північно-східних воєвідствах. Крім того появилася дезинтерія. Воєвідські уряди здоровля зареєстрували впродовж останнього тижня 8 випадків червінки.

— **Молитви за знесення емеритального декрету.** В костелі Реформаторів у Перемишлі відбулося на прохання державних емеритів благальне богослуження, щоби Бог причинився до знесення президентського декрету, який так скривдив емеритів б. „заборчих держав“. Подібні богослуження мають відбутися в інших містах.

— **Пожежі.** В загороді Брандлі Айден в Курович пов. Перемишляни вибухла пожежа, що поширилася на сусідні господарства і знищила 17 будинків, мешкальних і господарських. Шкоду обчисляють на 30 тисяч зол. Причиною пожежі було необережне поведення з вогнем Августи Скиби, льокаторки Брандлі Айден. — В Калинівцях пов. Товмач діти викликали пожежу в загороді Ілька Базька. Згоріли мешкальний дім, стодола і шпихлір вартости 3.000 зол.

— **Фабрики стають.** Управа фабрики гумових виробів „Вудета“ в Кросні звільнила з праці 750 робітників, припиняючи зовсім рух. Причиною був брак замовлень на фабрикати.

— **Сніги і дощі.** В останніх днях похолодніло в цілій Европі. В Піринеях, Альпах і західних Карпатах упав сніг. В Німеччині падуть від кількох днів дощі. У нас дощ став падати в неділю вечір, в ночі на понеділок розсолотилося на добре і цілий нинішний день маємо зливу. А що нині латинського Медарда, готово так бути зі 40 днів.

— **Упадок „Закопаного“ у Львові.** Господарська скрута причинилася між іншим до того, що в останніх роках позбанкротувало у Львові багато каварень, ресторанів і інших гастрономічних підприємств. У скрутному матеріяльному положенні знайшовся теж першорядний ресторан „Закопане“ при вул. Академічній, власність Антона Мора, що мав навіть свою філію при вул. Сапєги, напроти політехніки. З причини браку потрібної фреквенції Мор зліквідував перед кількома роками філію, а в останньому часі чекало його те саме з головним льокалем при вул. Академічній. В підприємство він вложив був великі гроші, які мали тепер пропасти. Не могучи цього пережити, минулої неділі, оставшись в льокалі сам один, він написав три листи до родини і вистрілом з револьвера відобрав собі життя.

— **За фальшування векслів.** Коломийський суд засудив б. соймового посла з радикальної партії Стефанова на 8 місяців вязниці з припиненням виконання кари за сфальшування векслів на 5 тисяч зол.

— **Присуд на дефравданта.** Б. урядовця староства в Долині, Йосифа Красовського засуджено на 18 місяців вязниці за систематичні дефравдації. Обвинувачений признався до вини, що гроші програв у газардові гри. Красовський був знаним газардистом.

— **Краєва хроніка.** В Милованні пов. Товмач кількананцять селянок побило колами Андрія Гринчука, що деморалізував їм доньки, так тяжко, що він незабаром помер. — В Лавриковії пов. Рава Руська два озброєні вломники ограбили мешкання Евфрозини Артимишин. Поліція арештувала Миколу Шарка з Камінки Волоської, а його брата Миколу при арештуванні застрілила. — На терені громади Ямниця пов. Станиславів перервано телеграфічні дроти на просторі 300 м. Поліція арештувала двох місцевих хлопців.

— **Автобусова катастрофа.** Автобус, що віз з 30 пасажирами з Варшави, стрінувся біля річки Страви з приватним автом, що виїхало нагло на шосу з бічної дороги. Щоб не допустити до зудару, шофер автобусу, Антін Кригер, скрутив нагло на ліво, наслідком чого автобус упав на стіну поблизького дому і розбився. Шофер Кригер потовкся так тяжко, що його в грізному стані відвезли до варшавського шпиталю. Сильно потовкся теж кондуктор автобусу. 20 пасажирів вийшло з легкими ранами. Стіна, на яку впав автобус, сильно зарисувалася.

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд у Бібрці.

В суботу 23. м. м. відбувся в Бібрці Повітовий Народній Зїзд. У Зїзді, дарма, що його скликано в будень, взяло участь 142-ох делегатів із 38 сіл повіту — в цьому поважний відсоток духовної і світської інтелігенції. Українську Парляментарну Репрезентацію репрезентували посли: інсп. Володимир Кузьмович і д-р Роман Перфецький та д-р Корнило Троян.

Головував на Зїзді *о. Михайло Бобовник*, предсідник Повітового Краєвого Комітету, що покликав на свого заступника п. *І. Пахолка* зі Старого Села та п. *Івана Шкварка* на секретаря.

Пос. В. Кузьмович глибоко проаналізував українську політику від 1922. р. аж до останньої ІІ фази. Давній діяч у Бібреччині, посол *д-р Роман Перфецький* представив діяльність УПР на соймовому і сенатському терені та зясував ті постуляти, що їх видвигнула УПР. *Пос. д-р К. Троян* говорив про значіння організації та накреслив схему партійної організації по місцях.

По дискусії, в якій забирали голос о. Роздольський, І. Шкварок, Павук та інші, Зїзд ухвалив одноголосно такі резолюції: 1) Повітовий Народній Зїзд у Бібрці висловлює повне довіря Проводові УНДО та одобрює працю УПР на терені за кордонних палат. 2) Повітовий Народній Зїзд домагається реалізації постулятів, що їх видвигнула перед урядом Українська Парляментарна Репрезентація.

Звіт з діяльности ПНК подав *д-р Іван Венгльовський*, який зазначив між іншим, що акція підчас самоуправних і соймових виборів, що її вів ПНК, дуже інтенсивно, увінчалася успіхом, і під цим оглядом бобрецький повіт стоїть чи не на першому місці.

Зїзд одноголосно вибрав новий ПНК у складі: о. Михайло Бобовник, д-р Іван Венгльовський, о. Михайло Качоровський, о. Кость Роздольський, п. Іван Шкварок, о. Лев Дорош, п. Антін Рудницький, п. І. Пахлок і п. Іван Паливода. Делегатами на Краєвий Народній Зїзд, попри о. Михайла Бобовника як голову ПНК, вибрано пп. Івана Шкварка, Івана Пахолка і Михайла Павука.

— **Ошукали емігранта на 16 тисяч долярів.** Емігрант з Палестини Макс Ф., що їхав до Америки, приїхав до Варшави, щоби полагодити пашпортові формальности. На вул. Новодіпки приступило до нього кількох прохожих і представилися йому як представники американського консуляту. Вони завели його до брами і почали перевірювати документи. Один, що назвав себе секретарем, передав другому, якого назвав консулем, коперту, в якій емігрант мав 15 тисяч долярів. „Консуль“ оглянув гроші, вложив їх назад до коперти і віддав Ф. з тим, що має зголоситися за кілька днів до його бюра, а дістане папери. Крім того „консуль“ звелів „секретареві“ записати імя та прізвище емігранта. Вдрадуваний Ф. подякував чемним панам і щасливий пішов до дому. Одначе по дорозі заглянув до коперти і ствердив, що в середині замісць долярових банкнотів були куснки паперу. Повідомлена поліція ствердила, що злодії виїхали до Лодзі, куди й удалися негайно службовці слідчого уряду. В мешканні відомого злодія Тропфа придержали всіх трьох ошуканців з Варшави, але грошей при них вже не знайшли.

— ***Жінка чи маєток?*** Власник 100-моргового господарства в Сумін, Константин Ціхоцький, застрілив з револьвера свою жінку, а опісля відобрав собі життя. Причиною трагедії був спір Ціхоцького з тестем за те, щоби вписав маєток на імя жінки, з якою побрався тому 8 місяців.

— **З Польщі.** Населення нового міста Гдині дійшло до 90 тисяч осіб. — Старша донька марш. Пілсудського, Ванда здала в жіночій гімназії Шафляерової у Варшаві іспит зрілости. — Повітовий староста в Косцяні припинив діяльність народової партії на терені цілого повіту. — Під Серадзем перевернувся до рова вантажний самохід і вбив двоє дітей, а одно тяжко покалічив. — До дому Франца Крупи в Седлисках пов. Ряшів добулися в часі неприсутности господаря два злодії й забрали 300 зол., 400 австрійських срібних корон, годинник та інші річи. — Під Кельцями один селянин викопав у полі горнець, наповнений срібними монетами з часів Жигмонта І. Гроші забрала адміністраційна влада. — Ряшівський суд присяжних засудив на смерть Станислава Тишку, що задля грабунку вбив служницю Ядвигу Вальну.

— **Капаблянка пригадався.** Після 17-ої рунди стан міжнародного турніру в Москві представляється так: Капаблянка 12 точок, Ботвінник $10^1/_2$, Фльор 9, Ліліенталь $8^1/_2$, Рагозін 8, Еліскасес і д-р Ляскер $7^1/_2$, Кган, Левенфіш і Рюміп 7. Б, мистець шахів Капаблянка має, як бачимо, найбільші шанси дістати першу нагороду.

— **Стара жінка дістала університетський ступінь.** Дора Рувмен, жінка аптикаря в Ню Йорку, помагала свому чоловікові в бизнесі а вечорами ходила до школи. Так покінчила вона середню школу („гайскул“), опісля дівочий лицей („Гонтерс Каледж“), а вкінці пішла на фармацевтичний курс в Коломбійському університеті і покінчила його із відзначенням. Тепер хоче посвятитися студіям фільософії, щоб дістати науковий ступінь. Чоловік не хотів виявити віку жінки, лише заявив, що „більше ніж 50“. Рувмени бездітні, але жінка вела домашнє господарство сама. Чоловік не лише не стримував жінки від науки, але ще й заохочував.

— **Ріжні вістки.** З Москви наспіла вістка, що письменник Максим Горкий занедужав тяжко на грипу. — Славна болгарська співачка Христина Морфова згинула недалеко Софії підчас самохідної катастрофи. — В Сан Франціско згорів готель, причому згинуло у вогні семеро осіб, а 20 тяжко попеклося. — Підчас попнсів військового летунства в Празі згинув один пільот, якому легкопад отворився запізно. — Біля Буенос Айрес розбився з причини мряки військовий літак, причому згинули два підстаршини.

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: ***„ГАРНА ІСТОРІЯ“***, **комедія на 3 дії** ***Флерса і Кеяве***.

Історія будім то проста. Все приготоване до шлюбу молодої дівчини з молодим багатим молодцем — податковим радником, смішним чудаком. Дівчина його не любить. Перед самим шлюбом звляється її перший „вибраний“, що приїздзає зза кордону і дівчина бачить, що він любить її так само, як вона його, а ввесь цей приготований її шлюб — наслідок інтриг та непорозуміння. Пара закоханих утікає на село, до маєтку, де все приготоване на приїзд новоженців. Бабуся дівчини приймає молоду пару як одружених, бо дістала від внучки повідомлення про її шлюб. І тепер ця молода пара закоханих мусить грати ролю новоженців, не маючи сміливости відразу сказати правду. З цього виходить таки справді „гарна історія!“

Спілка відомих французьких комедієписців порозділювала у своїй песі рівномірно гумор і сентимент. Уся комедія безпретенсійно легка, погідна та соняшна з кількома добрими ролями і одним прегарним типом точного податкового урядовця. Цього урядовця грав знаменито Невяровський, нічим не гірший від славного паризького Віктора Буше. Чаплінська виступала у ролі, які була вибрала собі перед кількома роками на свій ювилей; можна подивляти її дикцію. Мартіні та Слівінський грали свобідно та приємно ролі дуже близькі їх талантові. Крживіцька та Левіцький бездоганні.

Учнівський драматичний гурток ім. Карпенка Карого при державній гімназії з українською мовою навчання у Львові, Льва Сапіги ч. 14. ***„ЗАКОЛОТ“*** **комедія на 5 дій** ***А. Коцебує***.

Це комедія у стилі тих французьких фарс, де вся дія побудована на інтризі витканій одною особою, двома чи трьома. Той хоче женитись в тою, ця не хоче вийти заміж, тут якийсь заповіт, там гроші і особи появляються на сцені так, немов би хто тягнув їх на шнурку або попросту виганяв за двері, щоб зробити місце іншим, які мають сказати секрет одна одній. Коцебуе — памятаємо це з гімназії — був жертвою злобних епіграм Гетого і Шіляра; його комедії мали успіх у тої публики, що сміялась в комічних фігур та якинебудь непорозумінь. Для аматорських вистав песи такі придатні ще й досі і молоді щиро тішилась у дежких сценах. Молоді артисти мали нелегке завдання, бо песа з вічно новими ситуаціями і чотирма входами потребувала шості

ру те вгоди. Приємне враження робила дбайливо добрана обстанова та гарні костюми. Найкраще виповнили ролі пана Федичківського та Дори; вповні добре роля Саліковського. Молодий емант Міци не мав свободи рухів ні меткости, яка вказувала би на його темперамент та хист інтриги; в нього, як і в пані Федичківської (занадто крикливої та афектованої) не все можна було зрозуміти. Назагал усе йшло складно і живо — вистава може заохотити гурток до нових спроб. Ніхто не сумнівається, що без великої режисерської праці О. Кривіцької, вистава не мала би такого успіху. Вражало одне: перестаріла, мало літературна, штучна мова перекладу. Фрази „він має зробити їй заяву" у значінні „він хоче їй освідчитись" може для неодного на салі навіть незрозумілі.

м. р.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": „*ШАНГАЙ*".

Син російського ґенерала і манджурської княжни стає громадянином Шангаю, того міжнародного міста, де всі раси та народи мішаються так само, як мільйонери і жебраки. Борис Козлов стає з бідного „куліса" могутнім біржевиком і банкиром. І саме тоді, коли має перед собою дорогу до велитенських впливів, щоб відродити висмоктуваний пявками-фінансістами дорогий йому Шангай, вустріне він ексцентричну, срібларну американку, в якій закохається. Старий приятель його батька — розумний китаєць вказує йому на небезпеку єднати із сильним почуванням свою професію, і свою расу, пів-китайця, з американською. Герой переживає велику внутрішню боротьбу і ця боротьба, передана мистецькою грою Шарля Боає, каже нам дивитись на фільму більш як на драматичну пєсу. Проблема змішанини двох ворожих собі віками рас, кинена тільки як цікавий психольогічний конфлікт. Заголовок фільми не виправдує її змісту, бо Шангаю тут мало. Партнерка Боає — гарна Льорета Юнґ. Старого китайця грає один із найдавніших фільмових акторів Ворнер Олянд.

Зі судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО К. П. З. У.

Дня 26. м. м. відбувся в окружному суді в Луцьку політичний процес проти селянина *Севастіяна Конюха зі с. Седмярки* на Луччині. Підсудного обвинувачував прокуратор у приналежності до К. П. З. У. та поширюванні комуністичних летючок. На розправу покликала оборона кількох свідків з Седмярок та п. І. Бондарука з Жидичина. Всі свідки оборони ствердили, що підсудний ніколи не був комуністом і що акт обвинувачення побудований на фальшивих доносах. По кількагодинній розправі суд оголосив присуд, *яким увевиннив підсудного Конюха від вини й кари*. Цього самого дня С. Конюх вийшов на волю з луцької вязниці. Предсідником суду був суддя *Добровольський*, обвинувачував прок. Боричко, боронив адв. *Самійло Підгірський* з Ковля.

ДИВОГЛЯДИ.

ІСТОРІЯ ОДНОГО ТАЛІСМАНУ.

24-го жовтня анґлійський сержант Стріт при відділі ірляндських „лян серс" брав участь у наступі на французький форт Дуамон перед Верденом, де вісім місяців сиділи німці. Наступ цей зрівняв це містечко з землею, не залишивши навіть найменшого кущика. У самому вогню битви, сержант Стріт, адютант полковника Паркера находить на землі фотографію малої дівчинки, що всміхається. Той погідний усміх, що так дивно відбиває на тлі всієї картини жаху, бере його так за серце, що він ховає цю фотографію як талісман. Іде з ручною гранатою вперед серед реву гармат і розривних шрапнель і не зазнає ніодної рани. Після війни вертається додому; з професії він обивник. Дитячу фотографію дає оправити і завішує над ліжком. Незнану дитину охрещує „Бейбі" (дитина). На кожне Різдво прикрашує знимку смерічкою. Але його жінка, що довгі роки дивиться на цю невідому дитину, яка була талісманом для його чоловіка, хотіла би знати, хто це. І одного дня 14. квітня 1934. року — багато літ по війні! — вже як мати пятеро дітей, сідає і пише лист на таку адресу, яку находить за відворотній стороні фотографії, прилучаючи і фотографію. „Його Ц. К. Величности Фердинанда Австрійського Д'Есте надворний фотограф, академічний малир Ляйтмеріц, Філ. Льобосіц, Ганс Гайслер". Анґлійка зовсім не розуміла цієї німецької адреси: що тут прізвище і що місцевість, а переписала все дослівно. Але німецько-австрійська почта прочитала як слід адресу і доставила лист фотографові Гайслерові в Ляйтмеріц. Фотограф глянув на фотографію і на анґлійський лист, нічого не розуміючи. З листом іде до старого приятеля, щоб той йому прочитав його. У листі пише пані Стріт, щоб фотограф сказав їй, хто ця дитина і щоб фотографію відослав їй назад, бо вона вважає її наче власну — шесту. І саме тоді, коли той приятель перекладає фотографові анґлійський текст, входить до нього знайомий і глипнувши на фотографію каже, що це його донька. Вона зветься Анна Марія Рімер, тепер студентка фільософії. Підчас війни він післав її дитячу фотографію одному знайомому, що був під Верденом і той там згубив її. Минуло 18 літ і батько Рімерівної вийшов саме до свого знайомого тоді, коли той мав перед собою лист від Стрітів, які шукали розвязки воєнного талісману! Якби таку історію описати у фільмі, кожний глядач скривився би кажучи, що вона занадто неправдива.

В Коломиї гучно.

Хоч вже досить води пропливло від того часу, ціле місто все ще про це говорить...

І нема чому дивуватися, бо хоч віде нікому „не переливається", то в малому місті найважче мати більші гроші. Одначе коли так сталось, що до Коломиї вплинуло відразу сто тисяч золотих — сензація була надто велика.

Балачкам і здогадам, що щасливі вибранці долі зроблять з грішми, які виграли при останнім тягненню четвертої кляси Державної Льотерії — не було кінця.

На знимці бачимо тут поодиноких власників чверток льосу ч. 104798, на який впала та вигра — мешканців Коломиї: пп. Л. Алерґандову, Ярослава Пясецького і Надю Позиньску.

Те саме може трапитись кожному, хто має льотерійний льос.

Тому треба по змові якнайскорше подбати за нього, бо тягнення першої кляси тридцятьшестої Державної Льотерії зачинається вже 18. ц. м.

Дописи.

ЯВОРІВ.

Молодь дівочої гімназії СС. Василіянок — Преч. Діві Марії. В неділю 24. м. м. улаштувала молодь дівочої гімназії СС. Василіянок концерт у честь Пресв. Діви Марії. В програму входили: скрипкове соло і фортепіян, молитва до Преч. Діви, спів і деклямації. Всі точки висали вдатно і зробили помітне враження на гостей, які з приємністю приходять на імпрези, що їх улаштовує молодь школи СС. Василіянок. Слід згадати, що гімназія СС. Василіянок у Яворові відповідає і під оглядом релігійним і під національним оглядом сучасним вимогам. Тому зацікавлення нею громадянства щораз більше зростає. Беручи під увагу матеріяльну скруту, СС. Василіянки обнизили оплату за удержання і науку, яка сягає коло 50 зол. місячно, так, що навіть незаможні родичі можуть посилати свої дівчата до цієї гімназії.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

Спорт.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ВАРШАВА. Погонь — Варшавянка 1:3 (1:1).
КАТОВИЦІ. Гарбарня — Шлеськ 1:0 (0:0).
КРАКІВ. Висла — Леґія 1:0 (0:0).
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Домб 7:0 (2:0).
ПОЗНАНЬ. Рух — Варта 4:3 (2:1).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Р. К. С. — Гасмонея 3:1 (1:0).
ЛЬВІВ. Лехія — Чувай 2:2 (1:1).
ЛЬВІВ. Погонь І Б — Польонія 1:1.
ЛЬВІВ. Чорні — Другий Сокіл 5:1 (1:1).

МИСТЕЦТВО А-КЛЯСИ.

СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Раз Два Три 3:1 (2:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Борислав. Бочкай — Тім з грачів Кадімаґу і Стшельця 8:2 (5:2).
РЯШІВ. Ресовія — З. З. К. 4:0 (1:0).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БЕРЛІН. Берлін — Осльо 1:0.
ГАГА. Голяндія — Спарта (Прага) 3:0.

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ.

В неділю на святі молоді Р. Ш. репрезентації окремих гімназій Р. Ш. з краю та зі Львова розіграли змагання у відбиванці. В жіночій відбиванці репрезентація Самбора перемогла репрезентацію Стрия 2:0 та репрезентацію Станиславова. Слід теж підкреслити добру поставу репрезентації хлопців Яворова. Тому, що став падати дощ, репрезентації хлопців та дівчат не могли виявити усіх своїх прикмет.

„СЯН" ПРИПИНЕНИЙ У ПРАВАХ ЧЛЕНА.

Перемиська підокруга Л.О.З.П.Н. припинила у правах члена клюб „Сян" з Перемишля з того приводу, що підчас мічевих змагань цього клюбу з катовицькою Погонею на Зелені Свята суддя Драбіковський заказав однохвилинну мовчанку, щоб на прохання дружини Сяну вшанувати память померлого грача Сяну, чи пак память полеглих українських вояків. Одночасно припинили теж у правах суддю Драбіковського. Слідство йде далі.

З К. Л. К.

Подаємо до відома, що Президія Ради Карпатського Лещетарського Клюбу уконституувалася так: голова: інж. Андрій Палій, І. заст. голови Алла Рожанковська, ІІ. заст. голови інж. Мирослав Колтунюк, секретар Богдан Чапельський, скарбник інж. Роман Кобринський. Заразом просимо відноситися у всіх справах, що відносяться до Клюбу, до секретаря п. Богдана Чапельського на адресу: Львів, Бартоша Гловацького ч. 3.

Нові книжки й журнали.

Dr. Kamil Krofta: EUROPA AM SCHEIDEWEG. Cechoslovakische Quellen und Dokumente. № 11. „Orbis" Verlag. Prag XII, 1936. Seiten 59, 16°.

Листування Редакції.

Вп. радник В. Кобринський, Коломия: На ту тему ми помістили вже широке звідомлення. Знимку і статтю „Наші музеї та їх приятелі" принесе найближче число „Назустріч".

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КАЛУШ:
9. VI. Циганський Барон.
10. VI. Інваліди.

СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Середа, 10. VI. год 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Четвер, 11. VI. год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чаплінської „Гарна історія".

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Золоте озеро", „Не хочу знати, хто ти".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Ввесь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Бавиті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія.

Закордонне радіо.

Вівторок 9. червня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Сільська музика, 15.20 Пісні для дітей, 17.25 Соната на віольонч. і форт. д-моль Регера, 20.00 Легка віденська музика, **Брно** (325,4) 17.20 Словацькі нар. пісні у вик. діточого хору, **Кошиці** (259,1) 20.15 Нар. пісні й мельодії Новака, **Прага** (470,2) 16.30 Концерт жіночого хору, 17.20 Словацькі нар. пісні, 19.30 „Ріголето" оп. Вердія, **Париж** (1648) 12.15 Легка музика, 20.45 „Ля Газет де Монмартр" ревія, 21.45 Італ. сучасна музика, **Білгород** (437,3) 16.20 Сп. ресіталь, 18.30 Нар. пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Ірляндські пісні, Кравзе сопр., 18.30 Олімпійський репортаж. **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Легка музика, 19.20 Соната ф-моль Брамса (форт.), **Мінхен** (405,4) 13.15, 19.00 Розр. концерт, 16.50 З чужих країн — солісти, **Будапешт** (549,5) 13.40 Скрипка, 17.00 Мадярські нар. пісні, 19.30 „Масковий баль" оп. Вердія, 22.40 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Борис Годунов" оп. Мусоргського, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 „Пігмаліон" драма Б. Шова, 22.15 Танкова музика.

Середа, 10. червня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Форт. етюд Дебісі 17.35 Спів. ресіталь, Шварц сопран. 20.20 Давні мельодії звенять, нар. музика, 21.00 Концерт симф. орх., **Прага** (470,2) 21.00 Муз.-вок. концерт, **Париж** (1648) 16.00 Спів: 17.30 Концерт, 20.00 Фелінові твори, форт., спів, 20.45 „Юдита Реноден" драма Пера Льоті, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.45, 19.50 Пісні й арії, **Берлін** (356,7) 12.00, 14.15, 18.00, 20.45 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Сучасні пісні, Гедер барит., 21.15 Концерт дутої орх., **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 16.50 Вок. авд., 17.00 Камер. музика, 19.15 Концерт квартету, **Будапешт** (549,5) 17.00 Спів, 18.00 Циг. музика, 19.30 Концерт орх., 21.25 Віольончеля, **Міляно** (368,6) 21.00 Популярна музика, 17.15 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Римсько-неапольський нар. вечір.

Львівське радіо.

Вівторок, 9. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Хвилина Рубінштайна з гр. пл., 12.15 „Сонішна казка" для мол. дітей, 12.30 Музична казка з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Ноктюрн, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 „Далечінь відпочинку", гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт орх., 16.45 Польське малярство, 17.00 Море в пісні (відсп. Тад. Лучай у супр. форт.), 17.20 Концерт квартету, 17.50 Гутірка: Сосни, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Скринька для дітей, 18.15 Прелюдії з гр. пл., 18.25 Як львівські вчені конспірували тому сто літ, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. концерт, дуети, пісоньки, рефрени, 20.00 Поезія забутого народу (про поезію лужицьких сербів), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт 21.50, 21.55 Спортові вістки, 22.05 Камеральний концерт; у перерві в год. 22.55 Останні вістки радіоденника, спорт, метеорольог.

Середа, 10. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 За етику гриша коп. мяча, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 „Кайтусь і Войтко ідуть до Африки" вес. авдиція для дітей, з музикою, 16.15 Сальонова музика, 17.00 Концерт орх., 17.30 Спів. ресіталь Татяни Нолів-Мазуркевичевої у супр. форт. 17.50 Гумор із життя Гроттера, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Арії та пісні в вик. Л. Рейхана (баритон) у супр. форт., 18.25 Кпопоти з одинаком, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Концерт орх., 20.00 Муз. мозаїка, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції: Репортаж із Вильна, 20.45 Вечірній денник, 21.00 Перша авдиція із циклю: Шопенові твори в вик. славних артистів: Падеревський, гр. пл., 21.30 Сміх крізь сльози, муз. авд. 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика у вик. орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Для розради, гр. пл.

Радіокутик.

ПІДГОТОВА ДО ТРАНСМІСІЇ З ОЛІМПІЯДИ В БЕРЛІНІ.

Чудова організація Зимової Олімпіяди в Ґарміш-Партенкірхен знайшла загальне признання слухачів цілого світу для німецької справности.

Тепер ідуть гарячкові приготовлення до Літньої Олімпіяди, яка ще більш задоволить цікавість радіослухачів-спортовців. Передбачені 2.500—3.000 спортових трансмісій на всі частини світу.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ РАДІЄВИЙ ДІМ.

Більша частина змагань відбудеться на державному спортовому полі. Для цього там вміщено радієву централю, щось у роді Олімпійського Радієвого Павільону, де цілий ряд помешкань буде до вжитку радіорепортерів. Ядром цих інсталяцій є зміцнювачі і урядження для награвання кружків.

Сам стадіон засоблено у 30 зміцнювачів і кабін для награвання кружків, тобто більш, ніж їх має найбільший радієвий дім у Берліні.

Можна буде, надавати рівночасно 30 трансмісій. Кабіни для награвання кружків так уряджені, що радіорепортер зможе при помочі голосника чути свою промову, не перешкоджаючи при цьому сусідові. Таким чином у кожній кабіні можна вислухати кожної трансмісії і монтувати з них спільну авдицію.

Автоматичний уряд міжміських розмов запевнить швидку висилку відомостей і звязок. 50 осіб розкиданих по цілому стадіоні репортерів, техніків, режисерів і організаторів трансмісій, чи то поміж собою чи то з поштовим урядом, чи то з радієвою централею в Берліні. Одним словом, не буде ні одного справоздавчого мікрофона, який не мав би сполучення з іншим, або з централею.

Світляні сигналізаційні апарати, які так досконало здали іспит на Зимовій Олімпіяді, заінстальовано і тут для закордонних радієвих справоздавців. При помочі них справоздавці зможуть, завдяки умовним світляним сигналам, порозумiватися між собою, з централею і навпаки.

На головному стадіоні розіграються найголовніші моменти Олімпіяди, легкоатлетичні змагання, змагання копаного мяча і т. п. Для того на цьому стадіоні скупчується зацікавлення всіх країн, які висилають до Берліна своїх справоздавців.

На пресовій трибуні приладжено 17 розмовниць для закордонних справоздавців. З цих кабін досконало видно цілий стадіон, при чому вони вивіновані чудово під оглядом технічним. В найближчому сусідстві Олімпійського Суду поміститься досконало чотири радієвих справоздавців, а біля мети приготовлено місця для 8-ми справоздавчих мікрофонів. Крім того поміщено мікрофони і відповідні апарати для справоздавців на обох вежах Маратонської Брами, на Саксонській вежі і на самій Маратонській Брамі. Таким чином кожну фазу змагань можна буде негайно передавати до відома слухачів або утривалити на кружках.

ЗА ЛАШТУНКАМИ ЗМАГАНЬ.

Для схоплення всіх відгомонів зі стадіонів — криків заохоти і поодиноких фрагментів змагань — розставлено навколо стадіонів спеціяльні чулі мікрофони. При помочі відповідних апаратів відгомони зі стадіонів будуть доходити до справоздавчих кабін.

На плавацькому басейні поміщено десять мікрофонів. Місця для закордонних справоздавців на трибуні біля місць старту і мети.

На терені входу, на Дзвоновій Вежі, на висоті 30 метрів поміщено 15 зміцнювачів. Справоздавчі мікрофони знаходяться тут на вищій вхідній трибуні.

На Спортовому Форумі буде місце для 10 радіорепортерів. Під Берліном у Грінав утворено важливий олімпійський пункт для радієвих трансмісій веслярських змагань. Там так усе приготовлено, що навіть завтра можна вже розпочинати репортаж зі змагань з 8-ми справоздавчих пунктів.

На Літню Олімпіяду в Берліні „Польське Радіо" висилає цілу групу справоздавців.

БІРЖА.

Варшава 8. 6. (ПАТ)

Девізи.

Бельгія 89.90, 90.03, 89.72, Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Данціг 100.20, 99.80, Амстердам 359.20, 360.02, 358.58, Копенгаґен 118.50, 119.79, 118.21, Льондон 26.51, 26.58, 26.44, Ню Йорк чеки 531 і 3/8, 532 і 5/8, 530 і 3/8, Ню Йорк каб. 531.50, 532.75, 530.25, Осльо 133.30, 133.63, 432.97, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.95, 22.02, 21.94, Стокгольм 136.90, 137.23, 136.57, Ціріх 172.00, 172.34, 171.68, Відень 100, 99.60, Медіолян 42.10, 41.80, Гельсінки 11.74, 11.68, Мадрид 72.70, 72.40, Монтреаль 5.30.50, 528.

Гроші.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.08—89.65, Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 358.38, Корони чеські 19.50—19.25, Корони данські 118.79, 118, Корони норв. 133.63—132.65, Корони шв. 137.23—136.25, Пезети еспан. 63.50—62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 30—29.75—30.25, Вугіль 15.75—15.25, Габерлуш 44.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50, серії 78.50, 2. ем. 69.50, серії 77, 5 конверсійна 52.75, 6 дол. 77.50, 4 прц. прем. дол. 50.52—50.50, 7 прц. стаб. 57—57.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно в експортових опакуваннях дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 к. яєць	2.53—2.55 „

Тенденція на масло і на молоко удержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1.15	зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.75	„

Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

В жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі, вул. Татарська ч. 6 вступні іспити до кляс І.—IV. нового типу і кл. VII. гум. типу відбудуться коло 20. червня. Про точний речинець іспитів повідомимо інтересованих впору письменно. Подання в справі допущення до іспиту вносити до Дирекції гімназії до 15. червня ц. р. Оплата за науку в клясах І—IV. така сама, як у держ. гімназіях. Гімназія має повні права державної школи. При гімназії є взірцево уладжений інтернат. 2215 3—3

Дирекція Малої Семинарії у Львові, вул. Сикстуська 39 а, повідомляє, що вступні іспити до кляс І—VI. відбудуться 22. і 23. червня ц. р. від год. 8. рано за попереднім внесенням подання. 2236 2-2

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.